

En Minister, som ikke har været til Stede i det paagældende Møde af Statsraadet eller Ministerraadet, eller som paa ovennævnte Maade har fralagt sig Deltagelse i en der i hans Nærværelse tagen Beslutning, bliver ansvarlig for denne, naar han enten senere tiltræder den eller deltager i dens Udførelse eller, hvis dens Genstand ligger indenfor hans Forretningsomraade, vidende om den, ikke modsætter sig dens Udførelse.

§ 4.

For Undladelse af en Regeringshandling, hvis Udførelse i Henhold til Grundloven eller den øvrige Lovgivning paahviler Kongemagten, vil Ansvaret, ifald der om Undladelsen er udfærdiget en kongelig Beslutning, falde paa Ministre efter Regelen i § 2, 1ste og 2det Stk., og § 3. Er ingen kongelig Beslutning udfærdiget om Undladelsen, er enhver Minister, der har bidraget til at hindre, at den paagældende Regeringshandling foretoges, saavel som den Minister, indenfor hvis Forretningsomraade den undladte Regeringshandling vilde ligge, ansvarlig for den skete Undladelse.

§ 5.

For ministerielle Beslutninger er den Minister, der har udfærdiget Beslutningen, ansvarlig.

For de paa en Ministers Vegne af en underordnet udfærdigede ministerielle Beslutninger er Ministeren ansvarlig, for saa vidt han har givet den underordnede almindelig eller særlig Bemyndigelse til at udfærdige Beslutningen af det Indhold, hvormed den er udfærdiget, eller han, vidende om, at Beslutningen, naar han ikke hindrede det, vilde blive udfærdiget af dette Indhold, har undladt at give fornøden Befaling for at hindre det, eller han efter at være bleven bekendt med Udfærdigelsen har undladt at hindre Beslutningens Udførelse, for saa vidt dette endnu var muligt.

Ligger den ministerielle Beslutnings Genstand indenfor en anden Ministers Forretningsomraade, er denne tillige ansvarlig for Beslutningen, hvis han, vidende om den, ikke har modsat sig dens Udførelse.

§ 6.

For Handlinger, der foretages af underordnede ved Udførelsen af en Beslutning, for hvilken Ministeren efter det foregaaende bærer Ansvaret, er han ansvarlig, for saa vidt som deres Foretagelse har været et af Ministeren selv betegnet eller et nødvendigt eller dog som naturligt forudsat Middel til Beslutningens Gennemførelse.

§ 7.

Opkræves Statsskat eller afholdes Statsudgift i Strid med Grundloven, bliver enhver derfor efter Reglerne i denne Lov ansvarlig Minister at straffe med Fængsel eller Bøde, og han kan efter Omstændighederne tilligemed eller i Stedet for saadan Straf dømmes til Embedsfortabelse.

Har strafbar Afholdelse af en Statsudgift fundet Sted, ere den eller de Ministre, som i Henhold til Reglerne i denne Lov bære Ansvaret for Udgiftens Afholdelse, pligtige at tilsvare Statskassen Beløbet af den afholdte Udgift. Ere flere Ministre ansvarlige for Udgiftens Afholdelse, paahviler Erstatningspligten dem een for alle og alle for een.